

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΗΔΕΥΤΕΑΣ

Απὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικῶν » » 15.
» τῶν κκ. Φοιτητῶν » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΛΟΜΕΝΑ. — Δύο περιπτώσεις ἐνώδους πνευμονίας ἐν τῷ σταδίῳ τῆς πρῶ-
της ἀποθνήσκουσας. Θεραπεία δι' εἰσπνοῶν πιπιεσμένου ἰατρικοῦ ἀέρος. Ἐπιτελής ἴα-
σις, ὑπὸ Π. Β. Λιβιεράτου, διδάκτορος καὶ βοηθοῦ τῆς ἐν Γενούῃ ἰατρικῆς κλινικῆς.
— Περὶ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως τῶν ποτῶν ὑδάτων ὑπὸ ὑγιεινῶν ἔσποψιν, καὶ
ἰδίας τοῦ ὕδατος τῶν Ἀδαμῶν ἐν Ἀττικῇ, ὑπὸ Α. Κ. Χρηστομάου καὶ Μ. Κα-
τσημιᾶ (Συνέχ.). — Ὑδροθεραπευτήριον ἐν Κηφισίῳ. — Περὶ θρομβώσεως καὶ
ἐμβολώσεως. Ἐν τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἰν Μονά-
χῳ) — Σταγόνες κατὰ τῆς κοκκύτιδος. — Θεραπεία τῆς τῶν παιδῶν ἐκλαμφίας.
— Βιθιοποιήσεις. — Βιβλ. διελτίον.

ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΝΩΔΟΥΣ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑΣ ΕΝ Τῷ ΣΤΑΔΙῳ ΤΗΣ ΠΥΩΔΟΥΣ ΔΙΟΘΗΣΕΩΣ

Θεραπεία δι' εἰσπνοῶν πιπιεσμένου ἰατρικοῦ ἀέρος. — Ἐπιτελής ἴασις.
ὑπὸ ΠΑΝΑΓΗ Ε. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΥ, διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς καὶ βοηθοῦ
τῆς ἐν Γενούῃ ἰατρικῆς κλινικῆς.

Ἐν τῷ ὑπ' ἐμοῦ διευθυνομένῳ τμήματι τῶν ἀξίων νοσημάτων τῆς ἐν
Γενούῃ ἰατρικῆς κλινικῆς, ἔτχομεν τὰς ἀκολουθοῦσας δύο περιπτώσεις ἐνώ-
δους πνευμονίας ἐν τῷ τρίτῳ σταδίῳ, τῆς φαιῆς ἠπικτώσεως, ἀξίας λό-
γου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς νόσου καὶ τὴν ὑπ' ἡμῶν εἰς χρῆσιν τεθεσάν
θεραπείαν. Κατίθηναι τὴν ἱστορίαν καὶ πορείαν τῆς νόσου τοῦ ἐνὸς τῶν
ἀθενῶν, παρομοίας οὖσης τῆς τοῦ ἑτέρου.

Ἄνθρ 41 ἐτῶν, σιδηρουργός, ἔξεως εὐρώτου. Πρὸ 20 ἐτῶν υπέρβην ἐκ πνευμονίτιδος κατὰ τὸν δεξιὸν πνεύμονα, ἧς ἐξέθη ἐντελῶς. Οὐδέποτε ἔκαμε κατάρχησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Τὴν 12 τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου, κατελήφθη ἀφῆνης ὑπὸ σφοδρῶ ῥίγῳ, πόνου κατὰ τὴν χώραν τοῦ δεξιῦ μαστοῦ καὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, ὑπὸ βη-
χὸς ξηροῦ καὶ πνευματώδους, μεθ' οὗ ἀπέχευε πτύελα αἰματώδητα, καὶ ὑπὸ ἰσχυρᾶς κεφαλαλγίας. Τὴν 14 τοῦ μηνὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμε-
τέραν κλινικὴν.

Ἐρευτώσα κατάστασις. — Διασπαστικὴ θερμοκρασία 39°,6 ἑκατοστο-
βάθμου. Ὁ ἀσθενὴς κεῖται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πλάγιου τοῦ σώματος. Διὰ
τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος ἐξάγεται τὰ ἐξῆς τὸ
δεξιὸν ἡμισυ τοῦ θώρακος εὐρύνεται ἥττον τοῦ ἀριστεροῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἀναπνοῶν εἶναι 50 κατὰ λεπτὸν πρῶτον. Διὰ τῆς ἐπιπροσέως πρῆ-
θεν οὐδὲν παρατηρεῖται τὸ μὴ κατὰ φύσιν ἔχον, ἐπιτεθῆν ἤχους ὑπόφωνοι-
τικῆς ἀπὸ τῆς κατωτέρως γωνίας τῆς ὠμοπλάτης μέχρι τῆς βάσεως τοῦ
δεξιῦ ἡμίσεος τοῦ θώρακος, ἤχος ὑποφωνητικῆς κατὰ τὴν βῆσιν τοῦ ἀρι-
στεροῦ ἡμίσεος. Κατὰ τὰς δύο βῆσεις τοῦ θώρακος, ἡ φωνητικὴ δόνησις
τοῦ θώρακος εἶναι ἐνισχυμένη, ἀκούεται σιληνωδῆς βρογχικῆς ἤχους καὶ
βλενωδῆς τρίζοντες ἤχοι, τὰ ἀποχρῆματὰ εἶναι σιωπηλὰ, βευστὰ ἢ
καρδίαι, τὸ ἥπαρ, ὁ σπλῆν οὐδὲν ἀξίον σημειώσεως παρῆχυσιν. Ἐν τοῖς
οὔροις ἡ χημικὴ ἀνάλυσις, ἐκτὸς τῆς ἀφθονίας οὐροερίθρινος, οὐδὲν ἄλλο
παθολογικὸν ἀνακαλύπτει.

Τὸν ἀσθενῆ ὑπέβαλον, ὡς εἴθηται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κλινικῇ, ὑπὸ θερι-
πεῖαν διεγερτικὴν (china coccinilla), ἔδιδον δηλ. αὐτῷ κοχλιάριον οἴνου
Μικροάλας καθ' ὥραν, καὶ γραμμ. 0,25 κεντρικῆς κερφαίνης κατὰ τετράωρον.

15 τοῦ μηνὸς (1η ἡμέρα τῆς νόσου). Θερμοκρασία 40°,1, σφύξεις 112,
ἀναπνοαὶ 48. Σχετικῶς πρὸς τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα παρατηροῦνται
τὰ αὐτὰ τοῖς χρόσις.

16. (5η ἡμέρα τῆς νόσου). Ὁ κατὰ τὸ ἐπιτεθῆν μέρος τοῦ δεξιῦ ἡμί-
σεος τοῦ θώρακος παρατηροῦμενος ὑπόφωνητικῆς ἤχους μεταβάλλεται εἰς
ἀμβλύν. Ἐμμένοντιν ἀφθονοὶ τρίζοντες βλενωδῆς ἤχοι. Ἀριστερόθεν τὰ
αὐτὰ. — Σφύξεις 90, ἀναπνοαὶ 48.

17. (6η τῆς νόσου). Ἡ θερμοκρασία ἐξετάζεται καθ' ὥραν καὶ ὑ-
ρίσκεται ταλαντωμένη μεταξὺ 38°,5 καὶ 39°,5. Διὰ τῆς ψύξης
παρατηρεῖται βρογχικὴ δόνησις κατὰ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ θώρακος τῆ-
σον δεξιόθεν ὅσον ἀριστερόθεν. Διὰ τῆς ἀκροάσεως ἀκούονται ῥόγγοι ῥογ-
χῶδεις, σημεῖα ταῦτα ἐναρχομένης πνευμονικῆς συμφορήσεως, τῆς μάλιστα
ἐπικινδύνου. Πρὸς τοῦτο ἐπιτίθενται σιχθαὶ ξηραὶ ἐφ' ὅλου τοῦ πρόσθιου
τοιχώματος τοῦ θώρακος.

18. (7η τῆς νόσου). Ὁ ἀσθενὴς διήλθε τὴν νύκτα παραληρών. Ἡ ἡμέ-

μοκρασία ταλαντεύεται μεταξὺ 37°,7 καὶ 39°,6. Δεξιόθεν κατὰ τὸ ἐπι-
τεθῆν καὶ κατώτερον μέρος τοῦ θώρακος ἀκούονται βλενωδῆς τρίζοντες
καὶ ὑποτρίζοντες ἤχοι, ἐπὶ πλέον βλενωδῆς ἤχοι με μεγάλας φουσαλί-
δας. Ἀριστερόθεν ἤχοι ὑποτρίζοντες. Αἱ βρογχικαὶ τοῦ θώρακος δονήσεις
ἐμμένοντι κατὰ τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐπιτίθενται καὶ πάλιν σιχθαὶ ξηραὶ,
καὶ ἐγγύονται ὑπὸ τὸ δέρμα γραμμ. 0,25 ὑδροχλωρικῆς κινίνης ὡς το-
μοῦ τῆς καρδίας, δίδεται δ' ἐπίσης τῷ ἀσθενεῖ, ὡς καὶ τὰς πρώτας ἡ-
μέρας, ὁ αἶμας Μικροάλας καὶ ἡ κεντρικὴ κερφαίνη.

Μετὰ μεσημβρίαν αἱ σφύξεις ἀνέρχονται εἰς 120, ὁ σφυγμὸς εἶναι μι-
κρὸς καὶ ἀδύνατος. Ἐγγύονται ὑπὸ τὸ δέρμα ἐν γραμμ. ὀσμικῶ αἰθέρος.

19. (8η τῆς νόσου). Παραληρήσις ἐντονος. Θερμοκρ. 38°,6—39°,6,
σφύξεις 116. Ἐμμένοντι κατὰ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ θώρακος αἱ βρογ-
χικαὶ δονήσεις. Ὅπισθεν, κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, ὑπάρχουσι ῥόγγοι
καὶ βλενωδῆς ἤχοι με μικρὰς καὶ μεσαίας φουσαλίδας, κατὰ τὸ ἀριστε-
ρὸν ῥόγγοι καὶ βλενωδῆς ὑποτρίζοντες ἤχοι.

Γίνεται ἐγγυσις ἐνδὸς γραμμ. ὀσμικῶ αἰθέρος.

Μετὰ μεσημβρίαν, σφύξεις 114 ὁ ἀσθενὴς φαίνεται ζωηρότερος, ἀ-
παντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις. Θερμ. 38°. Ἐγγύονται, διὰ τοῦ ὄρθου, 3 γραμ.
ἀντιπυρίνης ἐν διαλύσει ἐν 100 γραμμ. ὕδατος, μετὰ τέσσαρας ὥρας ἡ
θερμ. 37°,8 καὶ διαρκεῖ ἐπὶ ἄλλας τέσσαρας ὥρας. Ἐμμένοντων τῶν βρογ-
χικῶν τοῦ θώρακος δονήσεων, ἐπιτίθενται πάλιν σιχθαὶ ξηραὶ.

20. (9η τῆς νόσου). Θερμ. 38°,7. Αἱ βρογχικαὶ δονήσεις τοῦ θώρακος
ἐξέλιπον.

Ἐσπέραις. Θερμ. 39°, σφύξεις 112. Ἀναπνοαὶ 48. Ὁ σφυγμὸς μικρὸς καὶ
ἀνώμαλος, παρουσιάζονται πάλιν αἱ βρογχικαὶ δονήσεις τοῦ θώρακος. Ἐγ-
γύεται γραμμ. ἐν ὀσμικῶ αἰθέρος ὑπὸ τὸ δέρμα καὶ ἐπιτίθενται σιχθαὶ
ξηραὶ, προσέτι κλύσμα ἐκ 3 γραμμ. ἀντιπυρίνης ἐν διαλύσει. Ἡ θερμο-
κρασία μετὰ 6 ὥρας πίπτει εἰς 37°,4 καὶ διαρκεῖ ἐπὶ 7 ὥρας ἡ πτώσις.

21. (10η τῆς νόσου). Παρατηροῦνται τὰ αὐτὰ σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνα-
πνευστικὸν σύστημα. Γίνονται τῷ ἀσθενεῖ εἰσπνοαὶ δξυγόνου.

22. (11η τῆς νόσου). Αἱ βρογχικαὶ τοῦ θώρακος δονήσεις ἐξέλειπον.
Ἐκ διὰ τῆς ἐπιπροσέως καὶ ἀκροάσεως τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος
ἐξάγεται σημεῖα ἐμμένοντι τὰ αὐτὰ πρὸς δὲ ἀρχεται ἀπόχρεμψις ἀφθονο-
ς βλενοπυώδης, τὰ πτύελα, κεχωρισμένα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου, φαίνονται
δίχην νομισμάτων. Δίδεται τῷ ἀσθενεῖ γραμμὰ ἐν καὶ ἡμιτυ διοσμικῆς
κινίνης ἐν διασπαστικῇ μιξῇ ὥρας, προσέτι κοχλιάριον οἴνου Μικροάλας καθ'
ὥραν.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΤΙΜΩΝ ΥΔΑΤΩΝ
υπό υγιεινὴν ἔποψιν
καὶ ἰδίως τοῦ ὕδατος τῶν Ἀθαμῶν ἐν Ἀττικῇ.

ΥΠΟ Α. Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ ΚΑΙ Μ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 117).

ὑπό ποικίλης μορφῆς περιέχονται τὰ ἄλατα τῶν ἀлкаλικῶν γινῶν ἐν τῷ ὕδατι, αἱ δὲ κυριώτεραί εἰσι τὸ δισκνθρακικὸν ἀσβέστιον, τὸ θεικὸν ἀσβέστιον, τὸ χλωριοῦχον ἀσβέστιον, τὸ νιτρικὸν ἀσβέστιον καὶ μαγνήσιον, τὸ δισκνθρακικὸν καὶ τὸ χλωριοῦχον μαγνήσιον. Ἐὰν προσδιορισθῇ ἐπὶ τοιοῦτου ὕδατος προσφάτου καὶ διὰ ζέσεως εἰσέτι μὴ ἄλλοια θέντος ἢ σκληρότης, συγκεκλαιούσινται πάντα ταῦτα ὡς ἐὰν ἦσαν ἄλατα ἀσβεστοῦ καὶ ὁ ἐξυγόμενος βαθμὸς τῆς σκληρότητος παρέχει, ὡς εἰδόμενον, τὴν σχετικὴν ποσότητα τῆς ἀσβεστοῦ εἰς χιλιοστογράμματα. Τὰς δὲ σχετικὰς ποσότητας τῆς ἀσβεστοῦ καὶ τῆς αἰείποτε ἐν πολλῶν ομιχοτέρῳ ἀναλογία παραμαρτούση; μαγνήσιος εὐρίσκομεν μόνον διὰ τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ ἐκάστης τῶν οὐσιῶν τούτων κατ' ἴδιον.

Δυνάμει δὲ ὅμως καὶ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς σκληρότητος ἢ δὴ ν' ἀρυσθῶμεν καὶ ἐτέρων σπουδαίων περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ὕδατος πληροφορίαν, νὰ προσδιορίσωμεν δηλαδὴ χωριστὰ ἀφ' ἑνὸς τὴν ποσότητα τῶν ἀνθρακικῶν ἀλάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν τῶν λοιπῶν (θεικῶν, χλωριούχων καὶ νιτρικῶν). Ὅταν, δηλαδὴ ζεσθῇ ἐπὶ 15 λεπτά ὡρα ὕδωρ περιέχον διαλυμένον ἐν περισειῶν ἐλευθέρου ἀνθρακικοῦ ὀξέος τὰ ἀνθρακικὰ ἄλατα τοῦ ἀσβεστοῦ καὶ τοῦ μαγνήσιου, ταῦτα μὲν καθίζοντα ὡς οὐδέτερα ἀνθρακικὰ ἄλατα, τὰ δὲ λοιπὰ μένουσιν ἀναλλοίωτα καὶ διατηροῦνται ἐν τῷ ὕδατι διαλυμένα. Προφανῶς δὲ καθίσταται τότε τὸ ὕδωρ πτωχότερον ἀσβεστοῦ καὶ μαγνήσιος καὶ ἐὰν νῦν πάλιν προσδιορισθῇ ἡ σκληρότης αὐτοῦ, θέλει εὐρεθῆ βαθμὸς ἐλάττων, ἀλλ' ὁ βαθμὸς οὗτος δὲν ἀλλάσσει ἢ τροποποιεῖται πλέον καὶ εἶναι μόνιμος.

Ὀνομάζοντες λοιπὸν τὴν σκληρότητα τοῦ μὴ ζεσθέντος προσφάτου ὕδατος ὀλικήν, τὴν δὲ μετὰ τὸν βορσμὸν τοῦ ὕδατος εὐρεθεῖσαν μόνιμον, εὐρίσκομεν δι' ἀφαίρεσεως τοῦ βαθμοῦ τῆς μονίμου ἀπὸ τοῦ τῆς ὀλικῆς τὴν παροδικὴν σκληρότητα. Ἡ μὲν ὀλικὴ σκληρότης ἐκφράζει ἐν εἰδει ἀσβεστοῦ ἀπνεκτὰ τὰ ἄλατα τοῦ ἀσβεστοῦ καὶ τοῦ μαγνήσιου, ἡ δὲ μόνιμος τὰ θεικὰ, χλωριοῦχα καὶ νιτρικὰ ἄλατα αὐτῶν, ἡ δὲ παροδικὴ τὴν ἀσβεστον τὴν πρὸς τὸ δισκνθρακικὸν ἀσβέστιον καὶ τὸ δισκνθρακικὸν μαγνήσιον ἀντιστοιχοῦσαν.

Εἰς τὸ ὕδωρ τῶν Ἀθαμῶν εὐρέθη ἡ μὲν ὀλικὴ σκληρότης = 19,12°, ἡ μόνιμος = 0,92°, ἡ δὲ παροδικὴ σκληρότης 18,20°. Ἐμπεριέχει λοιπὸν ὡς ὄλα τὰ πηγαῖα ὕδατα τῆς Ἀττικῆς πολὺ δισκνθρακικὸν ἀσβέστιον.

Ἡ ἀπαίτησις νὰ ἔμπεριέχη τὸ πότιμον ὕδωρ ὀλίγα μόνον ἄλατα ἀσβεστοῦ ἀναφέρεται τόσον εἰς τὰς τεχνικὰς αὐτοῦ ἐφαρμογὰς καὶ τὴν εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομικὴν χρησιμότητα, ὅσον καὶ εἰς τὴν διὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν χρησιμότητα. Γενικῶς ὑπάρχει καθιερωμένον ὅτι τὸ καλὸν ὕδωρ ὀφείλει νὰ μὴ ἔχη πλέονας τῶν 18° βαθμοῦς σκληρότητος, τουτέστι νὰ ἐνέχη μείον τῶν 18 χιλιοστογράμμων ἀσβεστοῦ ἐν ἐνὶ λίτρῳ ἐν ὄμῳ στερεῇτι πολλῶν ἀλάτων μαγνήσιου, δύναται νὰ ἐπιτραπῶσι καὶ μέχρις 23°.

6. — Προσδιορισμὸς τῆς μαγνήσιος.

Ἐἴδωρ περιέχον πλέονας τῶν 40 χιλιοστογράμμων μαγνήσιος (καὶ μάλα τὰ χλωριούχου ἢ νιτρικοῦ μαγνήσιου) εἶναι ἐπιβλαβῆς, ποσότης δὲ 100 χιλιοστογράμμων τοῦ ἄλατος τούτου ἐπιφέρει χρονικὰς διακροίας. Ἐὰν λοιπὸν εὐρεθῇ μέγας βαθμὸς σκληρότητος, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ διερευνηθῇ καὶ ἡ ποσότης τῆς μαγνήσιος, ἣν τὸ ὕδωρ περιέχει. Γνωστοῦ δὲ ὄντος τοῦ βαθμοῦ τῆς σκληρότητος ὕδατος τινος καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀσβεστοῦ (κατὰ τὸ ἐδάφιον 4, 6^ο σελ. 105), εὐρίσκεται τὸ ἐν ἐνὶ λίτρῳ ποσοστὸν τῆς μαγνήσιος δι' ἀφαίρεσεως τῶν χιλιοστογράμμων ἀσβεστοῦ ἀπὸ τοῦ δεκαπλασίου βαθμοῦ τῆς ὀλικῆς τοῦ ὕδατος σκληρότητος καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ὑπολοίπου ἐπὶ 1/7, διότι ἡ μὲν ὀλικὴ σκληρότης συμπεριλαμβάνει τὴν μαγνήσιον ὡς ἐὰν ἦτο ἀσβεστος, τῆς δὲ ἀσβεστοῦ τὸ βῆρος τοῦ μορίου ἔχει πρὸς τὸ τῆς μαγνήσιος ὡς 56 : 40 ἢτοι ὡς 7 : 5.

Ὅπως εὐρέθη λ.χ. ἐν τινι πειράματι ἡ μὲν ὀλικὴ σκληρότης τοῦ ὕδατος τῶν Ἀθαμῶν 19,14°, τὸ δὲ ποσοστὸν τῆς ἀσβεστοῦ (ὅρα σελ. 41) ἐν τῷ λίτρῳ ὕδατος = 161,25 χιλιοστογράμμοις ὅθεν ἔμπεριέχει (10 × 19,14 — 161,25) 1/7 = 21,6 χιλιοστογράμματα μαγνήσιος.

Ὁ δὲ ἄμεστος ποσοτικὸς προσδιορισμὸς τῆς μαγνήσιος, ὃν ὀφείλει τις νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐὰν δὲν ἐκτελέσῃ τὸν τῆς σκληρότητος τοῦ ὕδατος, εἶναι ἀκριβέστερος τοῦ ἀνωτέρω ἔμμεσου ὀπολογισμοῦ, συνίσταται δὲ εἰς τὰ ἑξῆς:

Καυθίζονται 1000 κυβ. ἐκ. ὕδατος, θερμαίνονται ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν κέφῃ ἐκ πορσελλάνης καὶ μίγνυνται, ἀκριβῶς ὅπως ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ προσδιορισθῇ κατὰ ποσὸν ἡ ἀσβεστος, μετὰ 20 σταγόνων ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος,

κίσηται περισσεύει; καυστικής αμμωνίας; και πάλιν τοῦ βρασμοῦ ἀποκα-
ταθέντος, μετὰ περισσεύει; δξκλικοῦ ἀμμωνίου ἀνκίζεται τὸ μίγμα
καὶ ἀπηθεύεται μετὰ 5—6 ὥρας τὸ ἐξ δξκλικοῦ ἀσβεστίου Ἴζημα, ὅπου
δύναται νὰ πυρκατωθῇ καὶ νὰ ζυγισθῇ, προκειμένου νὰ προσδιορισθῇ ἐν
τῷ αὐτῷ πειράματι καὶ ἡ ποσότης τῆς ἀσβέστου.

Ἄλλ' ἐνῶ κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀσβέστου δὲν ἐχρησιμοποιοῦνται
ἀπὸ τοῦ δξκλικοῦ ἀσβεστίου διήθημα, νῦν συλλέγομεν τό τε διήθημα καὶ
τὸ δι' οὗ ἐπλύθη τὸ Ἴζημα τῆς ἀσβέστου ὕδαρι, προσθέτομεν νέαν ποσί-
σειαν καυστικῆς αμμωνίας καὶ, χωρὶς νὰ θερμάνωμεν, διαλύσιν φωσφορικοῦ
νατρίου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ περράγεται ἔτι Ἴζημα. Μετὰ 5—6 ὥρας διαθεῖται
τὸ λευκὸν τοῦτο Ἴζημα, πλύνομεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἡλιοῦ δι' ὕδατος ἀμμο-
νιοῦχου, ξηρύνομεν, διακκίνομεν καὶ πυρκατοῦμεν τὸ Ἴζημα μετὰ τοῦ
ἡλιοῦ ἐν προζυγισθέντι χωνευτηρίῳ ἐν λευκοχρότῳ ἐπὶ ἐν τέταρτον ὥρας,
καὶ ζυγίζομεν αὐτὸ πάλιν. Ἢ διακρῶξ τοῦ βάρους τοῦ χωνευτηρίου πολ-
λυπλασιαζομένη ἐπὶ 0,36036 παρέχει τὸ ἐν ἐνὶ λίτρῳ ὕδατος ποσοτῶν
τῆς μαγνησίας.

7. — Προσδιορισμὸς τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν.

Τὸ ζήτημα τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἂς συνήθως ἐμπεριέχει πλὴν ἐπὶ
τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ῥέον ὕδαρι, πολλοὺς γημικοὺς ἀπητχόληται, ἐ-
δωκε δὲ καὶ ἀπρομῆν εἰς σπουδαίως παρανοήσεις. Καὶ τὸ καθαρότερον,
ἐπιτερημένον πάσης ἄλλης προσηύξεως ὕδαρι, διερχόμενον δι' ἐδάφους πε-
φυτευμένου ἢ διὰ κερποφόρου γῆς ἢ ἔττω καὶ δι' ἐδάφους πετρώδους ἢ
βραχώδους, προσπορίζεται ἐξ αὐτοῦ μετ' ἀνοργάνων οὐσιῶν καὶ ὀργανικῶν,
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προερχόμενος ἐκ τοῦ φυτικοῦ βλαστῆλου. Ἐὰν δὲ τὸ
ὕδαρι περιέχῃ πολὺ τὸ ἀνθρακικὸν ὄξύ καὶ δι' αὐτοῦ κατατῆχῃ κατάλλη-
λον νὰ διαλύῃ ὡς πλείστως ἀνοργάνους οὐσίας, συμβαδίζει ἐν μέρει καὶ
τὸ ὀργανικὸν φορτίον μετὰ τοῦ ἀνοργάνου. Ἄλλ' αἱ οὐσίαι αὗται δὲν εἶναι
ἀπολύτως ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν υγείαν· μόνον δὲ καθόλου τηρόμενοι ἢ ζυ-
μούμενοι δύναται νὰ μολύωσι τὸ ὕδαρι ἐὰν ὦσι υπέρπολλα, εἰς ἐπι-
κίνδυνον. Ἄλλως ὅμως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐὰν οὐσίαι ὀργανικαὶ ζωνικῆς προ-
ελεύσεως, ἄζωτοῦχοι, λευκωμοκτοῦχοι, ἄτταλέϊ; καὶ ἐπιδητικαὶ ὀργανώ-
σεως, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐπιδητικαὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς φορεῖς βακτη-
ριδίων ἢ μικροβίων οἰωνδῆποτε, ἢ τέλος ἐὰν αὐτὰ ταῦτα τὰ μικροβί-
α ἐμπεριέχωνται ἐν τῷ ὕδατι, οὕτως αἱ πολλαὶ ὀργανικαὶ οὐσίαι τῆς πρῶ-
της κατηγορίας παρέχουσι κατάλληλον ἔδαφος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν δια-
τήρησιν καὶ διάδοσιν τῶν μικροσκοπικῶν τούτων ὀργανισμῶν, τότε τὸ
τοιοῦτο ὕδαρι εἶναι αὐτόχρημα δηλητήριον.

Ὁ ἄμεσος καὶ ἀποδεικτικὸς προσδιορισμὸς τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν εἶναι

λίαν δυσχερῆς, ἢ δὲ κατ' ἰδίαν δικτυολητικῆς εἴδους αὐτῶν εἶτε διὰ
χημικῶν ἀντιδραστηρίων εἶτε διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀδύνατος· ἐν καὶ σή-
μασον ἢ ἀναγνώρισις τῶν παθολογικῶν μικροβίων ἐποίησε μεγίστας προδ-
ότους, ἤθελεν εἶπαι τολμηρὸν τὸ ἀποφαλισθῆναι ὅτι εὑρίσκαται τὸ μικρο-
βίον τῆς δεύης ἢ τῆς δεύης νόσου ἐν τῷ ῥέοντι ὕδατι. Καὶ ἐὰν εὑρεθῇ
τυχρῶς τοιοῦτο μορφολογικὸν τοῦ ὕδατος συστατικόν, ὁμοιάζον πρὸς τὰ
εἰκονογραφήματα τῶν πρὸ πέντε ἢ ἕξ ἔτων ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν ἀνοκαλυ-
φθέντων μικροβίων, πάλιν τότε μόνον ἤθελέ τις δικαιουθεῖσαι ν' ἀποφανθῇ
ἔμπροσθεν περὶ αὐτῶν, ἐὰν δι' εἰδικῆς καλλιέργειας αὐτῶν ἐντὸς εἰδικῶν
θερμικῶν ὑγρῶν παραγάγῃ ἀποικίας αὐτῶν, αἵτινες εἰσαγόμεναι εἰς τὸν
ὀργανισμὸν ζῶων ἐπιρροεῖται εἰς τὰς σχετικὰς νόσους; παρεκλοῦσιν αὐτὰς
κύριος τὰς νόσους μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν φαινομένων.

Ὅτε ἐν ἔτει 1881 ὑπατίθετο ἔτι ὁ τυφικός ἴσος διεδόθη διὰ τοῦ ὕδα-
τος τοῦ ὕδραγωγείου τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν πόλιν, ἠγνόουν μὲν τὰς περὶ
τῆς ἀνευρέσεως τοῦ σχετικοῦ μικροβίου ἐρένας τοῦ Eberth (1880 καὶ
1881), δὲν ἐπεχείρησα ὅμως νὰ πεισθῶ περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἐν τοῖς
10650 κυβικοῖς μέτροις τοῦ κατ' 24 ὥρας εἰσρέοντος εἰς τὸ ὕδραγωγεῖον
τῆς πόλεως ὕδατος, ἀνκίζομένων αὐτὸ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἢ δι' εἰδικῶν
ἀντιδραστηρίων, ἀλλὰ προσεπλήθηκα ν' ἀνεύρω τὰ προϊόντα τῆς ἀποσυν-
θέσεως αὐτοῦ, ἔπειρ, ὑπερπληθυνομένων τῶν μικροβίων εἰς τρόπον ὥστε
ν' ἀποβῇ ἐπικίνδυνον τὸ ὕδαρι, ἀνεμφισβότως ἔπρεπε νὰ ἐμπεριέχωνται ἐν
τῷ ὕδατι. Ἐνοῶν τὰ νιτρώδες ὄξυ καὶ τὴν ἀμμωνίαν, εἰς ἃ ἀφύκτως
μεταμορφοῦνται οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι καὶ ἄτινα εἶναι, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω
εἶδομεν, τὰ μάλᾳ εὐόριστα. Ἐνοῶν προτίει τὸ χλωρίον, ὅπερ ὡς τὸ μάλ-
λον ἀναλλοίωτον καὶ εὐόριστον συστατικὸν τῶν ὕδρων ἢ κοπράνων, δι' ὧν
τυχρῶν εἴχε μολυνθῇ τὸ ὕδαρι, ἤθελεν ἀλανθᾶτως ὑποδείξει τὰς αἰτίας
κύριος τοῦ μολυσμοῦ.

Ὅταν δ' ἀροῦξ τὰς ὀργανικὰς οὐσίας φυτικῆς προελεύσεως, περὶ ὧν
ἀνωτέρω διελάθομεν ὅτι εἰς ἐκινδύνον ἐὰν δὲν ὦσι πολλὰ καὶ ἐὰν δὲν
ὑπάρχωσιν ἐν τῷ ὕδατι ταῦτοχρότως ἢ ἀμμωνία καὶ τὸ νιτρώδες ὄξυ,
ἀναγνωρίζομεν καὶ προσδιορίζομεν αὐτὰς εἶτε ἐκ τῶν φαινομένων τῆς αἰ-
σεως κατὰ τὴν ὀσμῆσιν αὐτῶν, εἶτε ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ δξυγόνου,
ἢ κατανάλισκουσι καταστρεφόμενα διὰ τινος ὀξειδωτικοῦ ἀντιδραστηρίου.
(ἀκολουθεῖ)

ΓΑΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ

Ἢ περὶ καλοῦ κλημερινῶς διδάσκει πάντα ἱατρὸν ὅτι ἢ διὰ τοῦ ὕδατος
θεραπευτικῆ μεθόδου, λελογοισμένως, προσφόρως καὶ μεθοδικῶς ἐφαρμοζο-

μένον, μεγίστας παρέχει τῇ πασχούτῃ ἀνθρωπότητι ἐκδουλεύσεις, πλειστάς ἀναγκράψαται εἰς τὰς δέλους αὐτῆς ἀνεπίστους ἰχθείς τε καὶ ἡραπειάς, διὰ μόνης αὐτῆς ἐπιτευθείσας ἐπίτης γνωστῶν τοῖς πᾶσι τυγχάνει ὅτι ἐν ἡ ὑδροθεραπευτικῇ διὰ τὰς λοιπὰς νόσους εἶναι ἀριστον βοηθητικὸν μέσον καὶ τὸ μόνον ἔσται πρὸς τελείαν ἀνάρρουσιν ἀπὸ πλείστων παθήσεων, διὰ τὰ νοσήματα τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τὰ ὑπὸ τρυπτικῆς καὶ τηλικαύτης παρουσιαζόμενα ἐκείστοτε ποικιλίαι καὶ τοσοῦτον δυσίαται ὡς τὰ πολλὰ καθιστάμενα, εἶναι τὸ κύριον θεραπευτικὸν μέσον ὑπερ καὶ αὐτῶν ἢ ἐπιστήμη ἀντιτάσσει.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ὑδροθεραπευτικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἰατρικὴν, ἢ ἑλλείψει ὑδροθεραπευτηρίου μεθοδικῶς συγκεκριμένου καὶ ἀνταποκρινόμενου εἰς τὰς ἐκείστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας εἶναι κενὸν μέγα ἐν τῇ τῶν θεραπευτικῶν μέσων συλλογῇ τόπου τινός. Ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης πικρ' ἡμῶν ἐλλείψεως δεῖναι καὶ οἱ ἰατροὶ βαρῶς ἔρροον, ἀλλὰ καὶ οἱ πάσχοντες σπουδαίως ἠσθάνοντο, ἔτι δὴ ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκπατρίζωνται καὶ εἰς μεμακρυσμένας τῆς Ἑσπερίας χώρας νὰ προσφεύγωσιν οὐ μικρὰς ὑπιστάμενοι δαπάναις καὶ στεγήσεις πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἀπλοῦ ὕδατος διὰ τὴν ἐκπτώσιν σώματός, μέσου δηλονότι λίαν ἀφθονίας ὑπάρχοντος ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρίδι, ἀλλ' ἀτυχῶς ἀχρηστοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὴν μὴ ἔδρυσιν καὶ συστηματοποίησιν καταλλήλου θεραπευτηρίου.

Τοιαύτη ἡ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας θέσις μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτε ἀνὴρ πρόθυμος εἰς πᾶσαν διὰ τὰ κοινὰ καλὰ θυσίαν, εὐ τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα πληροῖ σελίδας τινὰς τῆς τοπικῆς ἱστορίας, καὶ ὅστις οὐδὲν ἐπιτόθῃ ἐκ τῆς ἐν τῷ τόπῳ οικονομικῆς κρίσεως ἢ ἐξ ἐνδεχομένων ζυμίων, ἔτε δὴ οὐδαμῶς εἰς προσωπικὴν ἀποβλέπων ὠφέλειαν, ἀνὴρ, λέγομεν, τοιοῦτος, ὁ Μιχαὴλ Μελλάς, ἰδίαις δαπάναις ἐκοδόμησεν ἐν τῷ εἰς Κηφισίαν λαμπρῷ κτήματι αὐτοῦ μέγα οἰκοδόμημα ὑπερ προώρυσεν οὐ μόνον διὰ τὴν διὰ τοῦ ὕδατος ἡραπειάν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνετον διαμονὴν καὶ ἀνύστασιν παντὸς προσερχομένου εἴτε πρὸς ἡραπειάν εἴτε πρὸς τέρψιν.

Ἐπισκεφθέντες ἅμα τῇ ἰδρύσει τὴν ἐν λόγῳ ὑδροθεραπευτήριον παρητήσαμεν πλὴν τῆς κομψότητος, φιλοκαλίας, εὐκειρίας τοῦ καταστήματος αὐτοῦ καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἅπαντα μεγίστην ἐμποιοῦσιν εὐχαρίστησιν καὶ ὑπερηφάνειαν παντὶ Ἑλληνι, ἅτε δὴ διαβλέποντι ὅτι ἡ πατρίς αὐτοῦ δὲν ὑπτερεῖ καὶ κατὰ τοῦτο τῶν λοιπῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ κέντρων, παρητηρήσαμεν πλὴν τούτου, ὅτι κυρίως ἡμᾶς ἐνδιαφέρει, τὸ τέλειον καὶ συστηματικὸν τῆς ὀργανώσεως τοῦ κυρίως ὑδροθεραπευτηρίου ἐν αὐτῷ εὐρίσκονταί ἀπαντα τὰ εἶδη τῶν διὰ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ὕδατος λουτρῶν, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ὕδατος ψε-

κασμοῦ μέχρι τῆς δι' ἀκτίνο; ὕδατος ἄλλοτε ἄλλῃ; τὸ πάχος καὶ τὴν δύναμιν λούσας, ἀπὸ τῆς ἀπλῆς κατκαιωνήσεως μέχρι τῆς διὰ ποικίλων τῶν καὶ ἐκ παντοίων μερῶν εἰς διάφορα τοῦ σώματος σημεία ἰδίᾳ ἑκκαυσίσεως τοῦ ὕδατος, ἀπὸ τοῦ λουτροῦ δι' ὕδατος εἰς θερμοκρασίαν 12^ο μέχρι 40^ο εἴτε ἰδίᾳ εἴτε κατ'ἐναλλαγὴν (douchees écossaises), ἀπὸ τῶν ἐγκαθιτιμῶν τέλος, εἴτε ἀπλῶν εἴτε μετὰ πολλαπλῶν ποικιλιῶν, μέχρι τοῦ γενικοῦ ἐν ἰδίῳ λουτρῷ ψυχροῦ γλυκοῦ ἢ θερμοῦ λουτροῦ, εἴτε δὲ καὶ ἀερολουτροῦ. Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ καὶ τῆς μεθοδικῆς κατατάξεως καὶ τοποθετήσεως ἀπάντων τῶν ἀναγκαιοῦντων πρὸς τὰς μὴ μηχανικῶν ἀποτελεῖται σύστημα τέλειον καὶ πλῆρες ὑδροθεραπευτικῆς. ἐν δὲ εἰς ταῦτα προστεθῆ ὅτι διορκτικὸς τοῦ ἰδρυτοῦ νοῦς προέβλεψε καὶ ἀνέθετο τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν μηχανημάτων τούτων εἰς χεῖρας πεπειραμένων καὶ ἀποδεδειγμένης ἰκανότητος βαλκάνων δι' ἐκείστοτε τῶν φύλων, ἔχομεν ὑδροθεραπευτήριον οὐδενὸς στεροῦμενον καὶ ἀμειψόμενον ἐπαξίως πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ πρωτεύοντα τοιαύτης φύσεως ἰδρύματα.

Συνοστῶντες τὸ ἴδρυμα τοῦτο τοῖς συναδέλφοις ἡμῶν, τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἔσται δὲ καὶ ἐν τῇ ὅλῃ Ἀνατολῇ ὑπάρχον τοσοῦτον τέλειον, προσθήτομεν ὅτι, πλὴν τῆς ἐκ τῆς κυρίως ὑδροθεραπευτικῆς προσδοκωμένης παντὶ πάσχοντι ὠφελείας, προσγίγνεται τοῖς προσερχομένοις μεγάλη ἐπίκαι ὠφέλεια καὶ ἐκ τοῦ εὐκράτους τοῦ κλίματος, τοῦ θερμοῦ τοῦ χωρίου ἐν ᾧ ἰδρύται τὸ κατάστημα, τοῦ ἀμερίμνου τοῦ βίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἡραπειᾶς, τοῦ ὑγεινοῦ τοῦ ποτίμου ὕδατος καὶ τῆς τροφῆς, καὶ τοῦ ἀνέτου τῆς κατοικίας.

Ἀγγέλλοντες τὴν σύστασιν τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος, διετελοῦντο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικοῦ καὶ πεπειραμένου ἀδελφοῦ, τοῦ ἐξ Ἑλλάδος κ. Α. Στουκῆ, θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν καὶ ὡς ἰατροὶ καὶ ὡς Ἑλληνες ν' ἀπονεύωμεν δημοσίᾳ τῷ κ. Μ. Μελλά τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαρηστικάς ἡμῶν διὰ τὴν μετὰ τοσοῦτων θυσιῶν ἐκπλήρωσιν μιᾶς ἐθνικῆς ἀνάγκης.

Γ.

ΠΕΡΙ ΘΡΟΜΒΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΜΒΟΛΩΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Μονάχῳ).

Α'. — Γενικὸν μέρος.

Ἡ ἐμβόλιωσις καὶ μετάστασις ἀνταλλάσσονται συχνάκις ἐν τῇ πράξει, ὡς συνώνυμα θεωρούμενα διαφέρουσιν ὅμως ἀπ' ἀλλήλων (ὡς, κατὰ τὴν

πρὸ πολλοῦ ἤδη ταξινομένων, ἢ πυκνίαι ἐκ τῆς σηψικμίας), κατὰ τοῦτο, ὅτι ἢ μὲν ἐμβόλωσις ἕνεκα τῆς ἐν τῆς κίρκου ἀγγείας διακομῆς μηχανικῶς ταῦτα ἐμφρακτικῶν σωματικῶν γίνεται, ἢ δὲ πυκνίαι ἕνεκα τῆς ἐν τοῖς τριχοειδέσιν ἀγγείαις σμικροτήτων σωματικῶν ἐντροπνότητος, ἢ τινὰ φλεγμονὴν καὶ πύκνιν αὐτῶν ἐπὶ γίνονται. Ἄφ' ἑτέρου δὲ ἢ μὲν μεταστάσεις συνίσταται εἰς ἐπιγόνους φλεγμονώδεις ἐστίας, αἵτινες διὰ χημικῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐκ πρωτογόνων μολυσματικῶν ἢ φλεγμονώδων ἐστιῶν, καὶ εἰς τὴν ἀλλὰ ἀριθμοῦ οὐσιῶν ἐπιγίνονται ἢ δὲ σηψικμίας ἐπιγίνεται ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄργανισμῷ εἰσχωρήσει, ὡς αὐτῶς διὰ χημικῶν ἐπεξεργασιῶν τὸ αἷμα ἀποσυντεθεισῶν οὐσιῶν, αἵτινες εἰς ἐκφυλὴν μετὰ τῶν ἐστῶν φλεγμονῶν καὶ πύκνιν αὐτῶν παράγουσιν.

Ὅθεν θεωρητικῶς μὲν ἢ ἐμβόλωσις καὶ μεταστάσεις διακρίνονται ἐπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ μὴν τὰ ὅρα αὐτῶν παράμικτι πολλὰς οὐδὲν ἀπορρίπτουσι, διότι ἀμφοτέραι οὐχὶ σπανίως παρ' ἀλλήλαις ἐκτείνονται, καὶ ἢ μὲν σηψικμίας π. χ. καὶ δι' ἀπλῶς ἰσχυρῶδους τῶν ἐμβόλων μετασηματισμοῦ δύνανται νὰ κεραιώθῃ, ἢ δ' ἐμβόλωσις ὀρθρῶς καὶ διὰ τῆς ἐν τῷ αἵματι κυκλοφορήσει σωματικῶν ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν τῶν μεταστατικῶν ἀποσπλημάτων.

Ἐμβόλων δὲ σπανίως μόνον δι' ἕξωθεν εἰς τὰ ἀγγείωδες σίασημα παρὰ εἰσφραδόντων σωματικῶν γίνονται, ἐνῶ εἴτε ἐκ κεραιώσεως τῶν τοιχωμάτων φλεβῶν τινος ὑπὸ ἰσχυρῶδους ἐστίας τεθρυσματισμένη τῶν ἐστῶν ὀρθρῶν ἐν τῷ αἵματι παρὰ γίνονται, εἴτε ἐκ τρυματιστικῆς διανοήσεως φλεβῶν τινος πύκνι ξένα σωματικῶν ἐν αὐτῷ εἰσδύονται. Παλλὰ δὲ συχνώτερον σχηματίζονται ἐμβόλων ἐντὸς τοῦ ἀγγείωδους συστήματος ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ αἵματος συστατικῶν, ἢ καὶ ἐκ παθολογικῶν τῶν καρδιακῶν καὶ ἀγγείωδων τοιχωμάτων προϊόντων.

Καὶ ἐκ μὲν τοῦ αἵματος διακομίζονται τὰ ἐμβόλων, εἴτε ἐκ χημικῆς ἀλλοιωτικῆς τῶν συστατικῶν αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀποχωρηθῆναι τὸ μέρος τῶν ἐν φυσιολογικῇ κατστάσει διακλυμένων λευκομακτούχων οὐσιῶν εἰς ἐντὸς (ὡς δὲ) μετατρέπεται, εἴτε ἐκ τῆς ἀναρροήσεως τῶν καρδιακῶν τοιχωμάτων ζωτικότητος, εἴτε ἐξ ὅλων μηχανικῶν αἰτιῶν, ἢ τῆς ἐκ πίεσεως ἢ διευρύνσεως κομμοῦ τινος ἀγγείωδους, ἐκ τρυματιστικῶν τῶν ἐνδον αὐτοῦ κεραιῶν, ἢ ἐξ ἠλαττωμένης τῶν καρδιακῶν συστατικῶν ἐνεργείας.

Τὰ δὲ παθολογικὰ τῶν καρδιακῶν καὶ ἀγγείωδων τοιχωμάτων προϊόντα εἰσὶ ποικίλα, ὡς τὰ πολλὰ ὅμως γεννῶνται ἕνεκα ἐνδοκρυσταλλικῶν ἐπεξεργασιῶν καὶ ἀνεπαρκείας τῶν βλαστῶν τῆς καρδίας, ἢ καὶ ἕνεκα ἀποσπάσεως ἀθροισματικῶν καὶ τῆς ἀποσπαστικῆς τῶν ἀγγείωδων τοιχωμάτων μορίων, ἢ ἀλλως, ὡς παρὰ τινων παρετηρήθη, καὶ ἐκ μὴ καρδιακῶν διὰ διακρυστάσεως ἐν τῷ κοίλῳ τῆς καρδίας προϊόντων, ὡς ἐκφυλοκρυσταλλικῶν καὶ σφαιρικῶν κομμοῦδων σφαιρικῶν.

Ἰνα δὲ ζέοντι ἐν τῷ αἵματι σῶμα εἰς ἐμβόλον μεταμορφωθῆ, ἀνάγκη ὅπως ἢ διακομίζονται αὐτοῦ οὐχὶ μόνον μετὰ τῆς τῶν τριχοειδῶν τοῦ κατ' αὐτὸ ἀγγείωδους πλέγματος, ἢ ἀλλὰ καὶ ἢ πέραν τοῦτου πρόσθεν ἀδύνατος. Ἐκ τούτου δ' ἐπετεκε ὅτι ἢ ἐν τῇ φλεβῶν ἐδρᾷ τῶν ἐμβόλων εἶνε λίαν περιορισμένη, ἢ τῶν διὰ μὲν τὰς ἠπατικὰς τῆς φλεβῶν τῶν πυλῶν διακλαδώσεις ταῦτα ἐξ αὐτῆς ταύτης ἀπορροέουσι, διὰ δὲ τὰς τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας ἐκ τῶν κοίλων φλεβῶν καὶ τοῦ δεξιῶν τῆς καρδίας ἠμίσσεως τὸν ἀντικῶν δὲ τὰ ἀρτηριώδη ἐμβόλων ἀνευρίσκονται εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος.

1) Ἐκ μὲν ἐν τῇ ἠπατικῇ τῆς φλεβῶν τῶν πυλῶν διακλαδώσει ἐμβόλων εἰσὶ πύκνι σπάνια, καὶ παρατηροῦνται ὡς τὰ πολλὰ ἐν τῇ τῶν ἀρροειδικοῦ ἀγγείων θρομβώσεως, ἕνεκα ἐγγειρήσεως ἰδίας κατὰ τὸ ἀποσπλημένον, ἢ ἕνεκα κεραιώσεως τούτου ἐν πύκνι ἐξελκώσεως, θρομβωτικῆς διαλύσεως τοῦ θρομβώδους πηκτώματος ἐν αἱμορροειδικοῦ τῆς καρδίας, ἢ καὶ ἕνεκα περιπρωκίτιδος, σπανιώτατα δ' ἐκ θρομβώσεως ἐν τῇ φλεβῶν τῶν ἄλλων ἐντέρων, ἐνίοτε δ' εἴτι καὶ ἕνεκα κεραιώσεως τῶν τῆν φλεβῶν τῶν πυλῶν καὶ τὰς διακλαδώσεις αὐτῆς περιβαλλόντων περιτοναϊκῶν ἰσθμῶν πιθανώτατα δὲ οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν παρετηρήθησαν ἐμβόλων ἐν τῇ ἠπατικῇ ἕνεκα ἐκφυλοκρυσταλλικῶν ἐπεξεργασιῶν τῶν λεπτῶν ἐντέρων καὶ τοῦ κώλου, κηρόσον τὰ ἐν τῷ τύφῳ παρετηρήθησαν ἀποσπλημῶν τοῦ ἠπατος, ὡς καὶ τὰ συχνώτερον ἐν τῇ δυσεντερικῇ τῶν ἐν τοῖς τρυματιστικῶν, θεωροῦνται ὡς μεταστατικὰ. Ἐκ συμπτωμάτων τῶν ἐμβόλων τῆς φλεβῶν τῶν πυλῶν εἰσὶ λίαν ποικίλα, καὶ κλύπτονται ὡς ἐκ πολλὰ ὑπὸ τῶν φαινομένων τῆς αὐτῆς γεννώσεως νόσου ὡς χαρακτηριστικὰ δὲ θεωροῦνται ἢ ἀρρῆς ἀναφαινομένη τοῦ ἠπατος ἐδύνη, ἢ ἐξοφλασις αὐτοῦ καὶ ὁ ἕκτερος, ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα τότε παρέχονται πιθανότατα, ὅταν ἐν τοῖς κοιλιακοῖς ὄργανοις ἐστία τις πρὸς σχηματισμὸν θρομβώσεως καὶ ἐμβολώσεως ἀποδείκνυται.

Τὰ δὲ ἐν τῇ διακλαδώσει τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας ἐμβόλων ὡς ἐπὶ τοῦτο ἐκ τῶν τῆς κατὰ κοίλης φλεβῶν, ὡς ἐκ θρομβώσεως τῆς μηρικῆς ἢ τῆς μητρικῆς φλεβῶν, σπανιώτερον δὲ ἐκ τῆς ἀνω κοίλης φλεβῶν, ἢ ἐκ τοῦ δεξιῶν τῆς καρδίας ἠμίσσεως, τοῦ δεξιῶν κεραιώσεως κώλου ἢ τῆς τριαιώρου βλαστῶν θρομβώσεως δὲ τῆς μηρικῆς φλεβῶν τότε μόνον συνεπέρχεται ἐμβόλωσιν, ὅταν αὕτη (ἢ θρομβώσις) ἢ ἐκ διευρύνσεως τῆς φλεβῶν πηγῆς, ἢ ἐκ βραδύσεως τῆς κυκλοφορίας, ἢ καὶ ἐκ τρυματιστικῆς φλεβίτιδος, ἐνῶ ὑπὸ τῆς ἐκ πίεσεως θρομβώσεως, καὶ τεθρυσμένης θρομβῶς οὐδὲν ἐπιφέρει ἐμβόλωσιν, διότι ἕνεκα τῆς ἕσεως τῆς πίεσεως ἢ πρὸς τὴν κοίλην φλεβῶν θρομβώσεων ἀνοδος ὅπως παρεμποδίζεται ὅδε σχηματισθῆναι θρομβῶς εἴτε συκολληθῆται μετὰ τοῦ τῆς φλεβῶν τοῦ σώματος δι' ἐπιγόνου φλεγμονῆς αὐτοῦ, εἴτε διαλύεται κατὰ μικρὸν εἰς

Ορυμμάτια, ετινα άλλως ούδεμίαν τοῦ ὄργανισμοῦ βλάθην μεθ' ἐαυτῶν συνεπάζονται, ἢ ἐπιφέρει ἐμβόλων, ἰδίᾳ δὲ πρὸς κκαχεκτικοῖς ἐν ταχεῖς αὐτοῦ Ορυμμάτωσι ἢ ἐνεκ ἐξωτερικῶν ἐπενεργειῶν, ὡς ἰσχυρῶν συμπτωτικῶν κινήσεων, ἐπιψύξεως, τοῦ ἠρόμβου διὰ τῆς ἐταξούσης τοῦ λατροῦ χειρὸς κτλ. Ἀλλως τε καὶ διὰ τῆς κυκλοφορίας αὐτῆς ἀποσπῶνται μόρια ἐκ τοῦ ἠρόμβου, ἰδικζόντως ἐάν οὗτος ἐκ τῆς δεξιᾶς εἰσακτῆς (ἐν ἢ τοῦτο ἐνεκ τῆς ἀνατομικῆς θέσεως, συχνότερην συμβαίνει) εἰς τὴν κάτω κοίλης φλέβῃ ἐπεκτείνηται, καὶ οὕτως εἰς τὸ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς εἰσακτῆς ἀνεισρέον αἷμα ἐμποδῶν γίνετα.

Ἡ δὲ ἐκ ἠρομβώσεως τῶν μητριακῶν φλεβῶν ἐμβόλωσις γίνεται σχεδὸν μόνον ἐν ἐπιλόχειῳ μητροπλακίτιδι καὶ ἐνδομητρίτιδι. Οὐχὶ σπανίως δ' εἰταῦθα τὰ συμπτώματα διὰ μὲν τῶν μητριακῶν φλεβῶν μέχρι τῶν τῆς ὑπογαστρικῆς διακλαδώσεων προβαίνουσι, διὰ δὲ τῆς σπερματικῆς φλεβῆς εἰς τὴν νεφρικὴν καὶ τὴν κάτω κοίλην. Ἐξ δὲ ἐμβολᾶ σχηματίζονται ὡς τὰ πολλὰ ἐνεκ ταχεῖς τῶν συμπτωμάτων ἐκθρομμάτωσεως (ὅτε καὶ ὡσεπιτοπολὺ οὐδόλω; διακρίνονται ἐκ τῶν μεταστατικῶν), ἢ καὶ μετ' αὐτῆς ἤδη τὴν ἐπιλόχειον κατὰστασιν ἀποσπῶνται μόρια τινε τοῦ συμπτώματος, ἕτινα εἰς τὴν πνευμονικὴν ἀρτηρίαν ἐξεκοντίζονται.

Ἐκ δὲ τῆς κάτω κοίλης φλεβῆς σπανίως ἀφορμῶνται ἐμβολᾶ, διότι ἢ ἐκ φλεβοτομίας ἠρόμβωσις π.χ. συνεπάζεται ὡσεπιτοπολὺ ἢ τὴν ἐπιλοχίαν τῆς τραυθείτης καὶ τῶν κκακειμένων φλεβῶν ἐμφραξίν, ἢ ἐκτεταμένην τοῦ κατὰ τὴν κκαπὴν τοῦ ἀγκῶνος κυτταρώδους ἰστοῦ ἐμπύην, σπανιώτατα δὲ ἐμβόλων ἐκ αὐτῆς, δὲ σπανίως εἶνε καὶ ἢ διὰ τῶν κκαλικῶν φλεβῶν ἐμβόλωσις (ἢτις ἐνίοτε μετὰ τῆς τοῦ Bright παθήσεως τῶν νεφρῶν παρετηρήθη), ὡς καὶ ἢ ἐνεκ ἠρομβώσεως τῶν ἐγκεφαλικῶν κόλπων, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τερηρόνκ τοῦ πετρώδους τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ. Ἐνταῦθα δ' ἀνακτεῖ καὶ αἱ περιπτώσεις, ἐν αἷς ἐνεκ ταχεῖς τρώσεως τῆς σφαγιτίδος φλεβῆς εἰσβάλλει ἀήρ ἐν τῇ πνευμονικῇ ἀρτηρίᾳ, ὅστις, ὡς τὰ στερεὰ σώματα, ὁμοίως μέγα ἐμπόδιον εἰς τὴν κυκλοφορίαν παρέχει.

Αἱ ἀλλοιώσεις, αἱ ἐμβολῶν τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας συνεπάζονται, εἰσι λίαν διαφέρουσαι ἐάν π.χ. ἐνεκ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐμβόλου ἢ εἰς τοὺς πνεύμονας εἴτροῦ τοῦ αἵματος ἀφνης ἐπισηλθῆ, τότε ἐπέργεται σχεδὸν στιγμῶς ὁ θάνατος ὑπὸ τὰ φαινόμενα κυνώσεως καὶ ἀφυξίας, οὐχ ἦτρον ὅμως συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ἐνεκ μικροτέρων ἐμβόλων, καὶ τοι ἐνίοτε καὶ μείζονα παρετηρήθησαν κυκλοφοροῦντα εἰς τὰς ἐν τοῖς πνεύμοσι τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας διακλαδώσεις ἀνευ προφανῶν συμπτωμάτων. Καὶ μικρότερα δ' ἐμβολᾶ ἐπίσπονται κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ὡσεπιτοπολὺ εἰς τὴν γωνίαν τῆς διχοτομῆς κλώνου τινὸς τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, ἐπάγοντα αὐτόθι, ἀν οὐχὶ ἀπ' ἀρχῆς καθ' ἐαυτῆ

τῆ προσθήκῃ άλλων συνήθως ἐντελῆ ἐμφραξίν τοῦ ἀγγείου, ἀκκιμίαν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν τῶν τριχοειδῶν πλέγμα καὶ ὑπερκιμίαν εἰς τὰ τῶν κκαρκαπλεύρων ἐκ τοῦτου ὁ ἐπιγίνεται ἢ ὀρώδης ἐξιδρώσις εἰς τὸ πνευμονικὸν παρέγχυμα, ἢ μείζων ἢ ἐλάτων ἐν τούτῳ αἱματηρὰ ἐμφραξίς, ἢ πνευμονία, ἢ τέλος καὶ πνευμονικὴ γάγγραινα. Καὶ ὅξυ μὲν πνευμονικὸν εἶδημα γεννᾶται ἰδίως ὅταν μετ' ὄν τι ἀγγεῖον ἐμφραξθῆ ἀφνης ὑπὸ τοῦ ἐμβόλου, αἱματηρὰ δ' ἐμφραξίς ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἐάν τὰ τριχοειδῆ ὡσιν ἐνδιάρρηκτα καὶ συνάμα ἢ κκαρδικῆ ὄσις ἰσχυρὰ πνευμονία δὲ καὶ πνευμ. γάγγραινα πηγάζουσι, κκατὰ τινεας, οὐχὶ ἀμέσως ἐκ τῆς ἐμφραξίσεως τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, διότι αὐτῆ εἶνε οὐχὶ τὸ τῆς ὀρέψεως τῶν πνευμόνων ὄργανον ἀλλὰ τὸ λειτουργικόν, πιθανώτερον δὲ ἐκ τῆς ταυτοχρόνου τῶν βρογχικῶν ἀρτηριῶν συμμετοχῆς. Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς οὐδόλω βεβαιούται, ὅτι π.χ. εὐμέγεθεσ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας ἐμβολον συνεπάζεται γάγγραινα ὁμοίως, ὡς τοῦτο ἐν ταῖς τοῦ σώματος ἀρτηρίαις συμβαίνει, μάλιστα δὲ οὐχὶ σπανίως καὶ ὑπὸ μεγάλων ἐμβόλων οὐδεμία τῶν εἰρημένων ἀλλοιώσεων κκαρτερήθη. Ἐμβόλωσις δὲ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας τότε μόνον μετὰ βεβαιότητος διαγιγνώσκαται, ὅταν τὰ εἰρημένα ἀφνης ἐκδηλούμενα τῆς ἠλλοιωμένης τῶν πνευμόνων κυκλοφορίας φαινόμενα πηγάζωσι προφανῶς ἐξ ἐμβόλου, π.χ. ἐκ ἠρομβώσεως τῆς μηρικῆς φλεβῆς. τούναντίον δὲ ἢ διάγνωσις εἶνε ἀβεβαία ἢ καὶ ὀλω; ἀδύνατος, ὅταν ἢ ἠρόμβωσις εἰς ἐσωτερικά, τῆ ἐξετάσει μὴ προσιτὰ μόρια ἐδρεύη, ἢ καὶ, κκαίπερ γνωστῆς τῆς ἕδρας οὕσης τὰ πνευμονικά φαινόμενα ἐλλείπωσιν.

(ἀκολουθεῖ)

Σταγόνας κατὰ τῆς κκακκύτιδος.— Εἰς τὰ μήπω διετῆ βρέφη τὰ πάσχοντα κκακκύτιδ ὁ H. Roger συνιστᾷ ὡς λίαν ὠφέλιμον τὴν χρῆσιν ἢ σταγόνων δι' ἡμέρας ἐκ τῆς ἐξῆς ἐνώσεως: καθ' ἐκάστην αὐξάνεται ἢ ὀσις κατὰ ἢ σταγόνας: μέχρι τῶν 30 σταγόνων δι' ἡμέρας: εἰς δὲ τὰ ἄγοντα 2—3 ἐτῶν ἠλικίαν βρέφη ἐν ἀρχῇ ἀναγράφει 10 σταγόνας, ἢ δὲ ὀσις αὐξάνεται καθ' ἐκάστην κατὰ 10 σταγόνας: μέχρι τῶν 60 σταγόνων δι' ἡμέρας: εἰς βρέφη δὲ τέλος ἄγοντα ἠλικίαν ἀνωτέρην τῶν 3 ἐτῶν τῆ πρώτη ἡμέρα χορηγεῖ 15 σταγόνας, τῆ τρίτῃ 30, καὶ τῆ πέμτῃ ἡμέρα 45 σταγόνας. Ἡ περὶ ἢς πρόκειται ἐνωσις συνίσταται ὡς ἔπειτα:

- Rp. Tinctur. Belladon. Dr. 2.
- Tinctur. Valerian.
- Tinctur. Digital. aa Dr. 1.
- M. D.

Τὸ βάμμα τῆς κκαρδου, ἀν μὴ ἀνεκτὸν εἶναι, ἀντικαθίσταται εἰς ἕτρον ποτὸν διὰ βάμματος μότχου. Μετὰ τὴν κκαπὴν δὲ τῶν νευρικῶν καὶ

σπασμωδικών φαινομένων μεταχειρίζεται το χλωροφόρμιον, ὅπερ προορίζεται εἰς βρέφη 2 — 5 ἐτῶν ἡλικίας ἀπὸ 6 — 30 σταγόνων ἐν δυσίᾳ υγρῶν υγρῶν.

Θεραπεία τῆς τῶν παιδῶν ἐκλαμψίας. — Ὁ J. Simon εἰς διατετῆ βρέφη πίνοντα ἐκλαμπτικούς σπασμούς μετὰ πολλῆς τῆς ὥρῃς λείας χορηγεῖ τὸ ἐξῆς φάρμακον κατὰ κοχλεάριον·

Rp.	Bromurel. potass.	Ser.	1.
	Mose. optim.	Gr.	1—2.
	Solv. in.		
	Aq. menth.	Unc.	3.
	add.		
	Sirup. codein.	Dr.	1.
	Sir. cort. Amant.	Unc.	1.

M. D. S.

Καὶ πρὸ τῆς χρήσεως μὲν τοῦ φαρμάκου χορηγεῖται διὰ κλύσματος ἐν καὶ ἡμῖσι ποτήριον ὕδατος ἐν ᾧ εἶναι διακλυμένον ἡμῖσι κοχλεάριον ἔλατος, ἢ ἐν ᾧ προστίθενται τρία ἕως τέσσαρα κοχλεάρια κοινοῦ ἐλαίου, ἢ γλυκερίνης ἢ μέλιτος· καὶ ἂς δὲ περιπτώσει εἶναι εὐκολος ἢ διὰ τοῦ στόματος χρήσις φαρμάκου χορηγεῖται ἐματικῶν πρὸς κένωσιν τοῦ στομάχου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPŌ-PIIOS-PIHTES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέᾳ Ὠρῆῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Ἡδύκυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὀξείθωιμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οεμελιώδες συστατικόν, τὴν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοεργῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κκκὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκτέθηκα ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνώσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τωνατικὰς

καὶ θραπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ δικάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἂς περιπτώσει ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τωνατικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφωσιν καὶ μετὰ τῶν θεραπείων οὐσιῶν μεταβιβάζει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 ὀγκίας, ἤτοι 50 πηρῶν δόσεις.

Κόσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς κ. Κ. Ὀλυμπίου. Πᾶσι περὶ τούτου ἀγγελίαι ἔρριται μόνον διὰ τὸ ἱατρικὸν περιοδικόν.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

GATA L. ROSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

— HO R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διαλύσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος· τὰ θεραπεία συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στρεφᾶ ἢ ὑγρας τροφῆς· εἶδος ἀνεχομένου, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὶν λίαν εὐάριστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλὸς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesmulltheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΑ (OFFICINALE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

διακρινόμενα

Περὶληψὶν ἀπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνεχεῖν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατμήσιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Εκδόσις 10η έντελώς άνωσκευασθεύσα έκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα έν τῷ κειμένῳ. Ξένη όνοματολογία.

Εύρίσκεται έν 'Ελλάδι είς τό γραφεύον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΠΤΕΛΙΑΙ διά τόν Γαληνόν είναι δεκταί είς τό γραφεύον αὐτοῦ ὁδ. Πεννηκωτών 8, καί έν Κωνσταντινουπόλει είς EASTERN AGENCY-Karakouy Deirneu Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY έπιφορτίζεται τῆς άγγελίης διά τῆς έν 'Ελλάδι καί τό έξωτερικόν' έφημερίδας. Δίδει έμπορικῆς πληροφορίας περί 'Ελλάδος καί τοῦ έξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει έπί τῆς αίτήσεως είς τά έν Εὐρώπῃ καταστήματα τοῦς καλλιτέρους άντιπροσώπου; διά τήν κατανάλκωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος έξ Εὐρώπῃ; καί Αμερικῆς βιβλία, έργα τέχης, καί παντός είδους άντικείμενα χρήσιμα είτε διά τό έπάγγελμα είτε διά τήν ἰδίαν τῶν κκ. ιατρῶν καί φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

BIBLIOΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

A. S. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμή τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 23 ₪ πληρωτέα έπί τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εύρίσκεται είς τό βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—'Ο Β' τόμος ὑπό τῆς πιστήρις.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carmes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

D'ESPINE ET PICOT. — Πρακτικόν έγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδων. — Έκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπό κκ. **Καυριαζίτου** μετά σιμειώσεων καί προσθηκῶν καί πλήρου; θεραπευτικοῦ έγολπίου έν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμή τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 16.

Παύλου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — Ἑγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρός χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς Ιατρικῆς καί τῶν πρακτικῶν ιατρῶν μετά 148 εικόνων έν τῷ κειμένῳ. — Ἀθήναι. — 1884. — Τιμή τοῦ βιβλίου Δραχμῆ 15. — Εύρίσκεται έν τῆς βιβλιοπωλείαις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργ καί Κ. Μπέκ ὡς καί παρά τῷ κλητήρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω